

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

19 грудня відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України. Його учасники обговорили підсумки грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій республіки, які випливають з промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі.

З доповіддю в цьому питанні виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський. Він відзначив, що Пленум Центрального Комітету, який відбувся 13 грудня, займає важливе місце в роботі нашої партії по втіленню в життя рішень XXV з'їзду КПРС. За традицією, яка складалась у партії, Пленум збірив хід господарського розвитку країни з основними настановами економічної політики КПРС, уточнив наші чергові завдання, намітив обґрунтовану програму дальших дій. Значення Пленуму визначається і тим, що він проаналізував підсумки роботи в дуже насиченому, дуже важливому — і в політичному, і в економічному відношеннях — році. В році, коли було прийнято нову Конституцію СРСР, коли наш народ і все прогресивне людство урочисто відзначили 60-річчя Великого Жовтня. Рішення Пленуму, положення і висновки, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, мають важливе значення для здійснення соціально-економічних завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС.

У доповіді всебічно проаналізовано результати господарської діяльності в п'ятнадцяту п'ятирічку, роботу партійних організацій по здійсненню курсу на підвищення ефективності виробництва, поліпшення якості всієї роботи. Відзначалося, що в республіці виконано соціалістичні зобов'язання ювілейного року. Буде досягнуто рівня двох років п'ятирічки по зростанню національного доходу, промислового і сільськогосподарського виробництва, будівництва житла, шкіл, дитячих дашкільних закладів. Послідовно здійснюються намічені з'їздом заходи по поліпшенню добробуту народу.

Разом з тим, говорилось у доповіді і виступах, у ряді галузей народного господарства є чимало резервів, використання яких, як вказав грудневий (1977 р.) Пленум ЦК КПРС, є ключовим завданням господарської діяльності на сучасному етапі. Ряд партійних комітетів, радянських і господарських органів повільно вдосконалює стиль і методи керівництва економікою, не перед'являє необхідної вимогливості до кадрів за забезпечення високої ефективності в усіх ланках народного господарства. Не скрізь забезпечується належна дієвість соціалістичного змагання.

Високі рубежі мають взяти трудівники республіки в третьому році п'ятирічки. Стагніться завданням достроково, до 28 грудня, завершити виконання плану промислового виробництва. Додатково до плану випустити продукції не менш як на 960 мільянів карбованців. Необхідно

добитися перевиконання передбаченого планом валового збору зерна і продажу його державі, збільшити виробництво і заготовів цукрових буряків, інших культур, а також продуктів тваринництва. Важливе завдання — забезпечити своєчасне введення передбачених планом основних виробничих фондів, пасажирів у чорній металургії, потужностей по виробництву мінеральних добрив.

Учасники Пленуму підкреслювали: мистецтво планування, керівництво складним господарством на сучасному етапі полягає в умінні одержати максимальний економічний ефект ціною мінімальних затрат, добитися поліпшення показників на кінцевому етапі виробництва. Тому перед партійними, профспілковими і комсомольськими організаціями, радянськими і господарськими органами стоїть завдання поспішити організаційну і політичну роботу, спрямовану на приведення в дію всіх внутрігосподарських резервів, успішне виконання піднятих соціалістичних зобов'язань. Необхідно конкретніше займатися впровадженням передового досвіду, активно підтримувати ініціативу передових робітників Москви, які розгорнули змагання за виконання завдань трьох років п'ятирічки до 7 жовтня 1978 року — першої річниці прийняття Конституції СРСР.

Пленум звернув увагу партійних організацій на необхідність підвищення організованості і відповідальності в усіх ланках господарювання і управління, дальшого зміцнення виробничої і трудової

дисципліни, посилення контролю за виконанням планових завдань, постанов партії і уряду, організаційно-політичних заходів по здійсненню рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України.

Слід розгорнути глибоке роз'яснення і вивчення матеріалів грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, восьмої сесії Верховної Ради СРСР. Усіма способами усної і друкованої пропаганди і агітації розкривати принципово важливе значення положень і висновків, викладених у промові товариша Л. І. Брежнєва, для успішного здійснення соціально-економічної програми, розробленої XXV з'їздом КПРС.

В обговоренні питанні прийнято постанову. В ній говориться, що комуністи, трудящі республіки, як і всі радянські люди, одностайно схвалюють рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС, восьмої сесії Верховної Ради СРСР. Вони докладають усіх сил, щоб виконати поставлене Пленумом завдання — зробити 1978 рік роком ударної праці, добитися нових успіхів у здійсненні історичних завдань, висунутих XXV з'їздом КПРС.

Пленум також розглянув і схвалив в основному проєкт Державного плану економічного і соціального розвитку УРСР і Державного бюджету республіки на 1978 рік. З доповіддю в цьому питанні виступив член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Ради Міністрів УРСР О. П. Ляшко.

(РАТАУ).

ВПЕВНЕНОЮ ХОДОЮ— ДО НОВИХ РУБЕЖІВ

Сесія Верховної Ради УРСР

20 грудня о 10 годині ранку в сесійному залі Верховної Ради УРСР відкрилася шоста сесія Верховної Ради УРСР дев'ятого скликання.

Тривалими оплесками зустріли депутати і гості керівників Комуністичної партії і уряду республіки. Сесію відкрив Голова Верховної Ради УРСР М. У. Білий.

Одностайно затверджуються порядок денний сесії:

1. Про завдання Рад народних депутатів Української РСР, що випливають з Конституції СРСР, рішення жовтневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, доповіді та виступів Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва на позачерговій сьомій сесії Верховної Ради СРСР.

2. Про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1978 рік.

3. Про Державний бюджет Української РСР на 1978 рік та про виконання Державного бюджету Української РСР за 1976 рік.

4. Про обрання Верховного суду Української РСР.

5. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

З доповіддю в першому питанні порядку денного виступив член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Президії Верховної Ради УРСР О. Ф. Ватченко.

20—21 грудня в Києві проходила шоста сесія

Верховної Ради Української РСР. З доповіддю «Про завдання Рад народних депутатів Української РСР, що випливають з Конституції СРСР, рішення жовтневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, доповіді і виступів Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва на позачерговій сьомій сесії Верховної Ради СРСР» виступив член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Президії Верховної Ради УРСР депутат О. Ф. Ватченко.

За останні сорок років обсяг промислового виробництва в республіці збільшився у 17 разів, капітального будівництва — в 21 раз, суспільні фонди споживання зросли майже в 30 разів.

Трудівники села в нинішньому році одержали найвищий за всі роки валовий збір зерна (48,5 млн. тонн) і засипали в засіки Батьківщини рекордну кількість хліба (1 мільярд 127 мільйонів пудів), а за два роки п'ятирічки — понад два мільярди пудів.

Далі доповідач зупинився на недоліках, які мають місце в роботі промислових підприємств і будівельних організацій, в сільському господарстві.

О. Ф. Ватченко докладно зупинився на завданнях Рад народних депутатів, що випливають з економічної стратегії нашої партії, рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС та восьмої сесії Верховної

(Див. 2 стор.).

ОДИН З ЧОТИРЬОХ

ЯКЩО ви ніколи не були в селі Широка Балка Долинського району, то ви не бачили сучасного села. І все-таки, само по собі, воно нічого не значить. Село прекрасне своїми людьми. Широка Балка — це третій відділок колгоспу «Родина», один з чотирьох. Поселились тут люди за всіма законами старожитності: і затишок, і вода поруч, і землі чорноземні, родючі.

Так ось, працює на цих землях дружний колектив комсомольсько-молодіжної тракторної бригади. Яку очолює Микола Олександрович Прокопенко. Між нами кажучи, називати його по батькові якось аж ніяково: дуже молодий. Але це той випадок, коли кажуть: молоде, та не зле. Десь півтора року тому закінчив технікум комсомолець Микола Прокопенко. Приїхав у колгосп. Працював механіком по ремонту техніки.

— Подобається мені цей хлопчик, — сказав голова колгоспу Борис Іванович Почкайло. — Діловий. Завзятий. А голівне, справу пам'ять, людей розуміє.

І ось уже протягом року Микола очолює комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду третього відділка.

...Коли говориться про зерно, про пшеницю, згадаємо тих, хто ходить біля землі, хто плекає колос, чий руки справді пахнуть хлібом.

Комсомольці — брати Василь і Володимир Романюки. Якщо вже орати — то орати. Борозни — як струни. Глибина — по замовленню. Ну, а норми — 120—130 процентів щозміни. Аби тільки обліковець встигав заміряти зяб.

Комсомолец Микола Бригдалов. Тесляр. І сівач.

Комсомолец Микола Зозуля. Шофер. І сівач.

Комсомолец Володимир Мельничук. Керівник духового оркестру. І сівач.

На відділку такий закон: щороку на сіббу залучають молодих комуністів і комсомольців. З року в рік — тих самих, бо вони добре знають справу і не підводять.

Ще раз — Володимир Романюк, Василь Гембич, Володимир Цапик, Володимир Савкулич, Георгій Кац. Члени комсомольсько-молодіжних екіпажів на збиранні врожаю-77. Три перші місяці по колгоспу. Поселились тут люди за всіма законами старожитності: і затишок, і вода поруч, і землі чорноземні, родючі.

В цілому комсомольсько-молодіжний колектив тракторної бригади справлявся непогано. А ось і результати. 1976 рік — по відділку зібрано 28 центнерів озимої пшениці з гектара. 1977 рік — 46,4 центнера. Найбільше по колгоспу. Чим виграла? Строками і якістю сівки. Доглядом за посівами. Ну, а за доброба доходило до справжньої «війни» з правлінням колгоспу.

— Досягнуте — тільки початок, — підсумовує парторг відділка Раїса Стасів.

— У зверненні хліборобів району до всіх трудівників полів області є й наше слово, — каже Петро Мархева.

Познайомтесь: Петро — вихованець комсомольської організації відділка, молодий комуніст. Працює агрономом. Він має всі підстави дивитися вперед з оптимізмом.

— За останні роки ми збираємо по 33 центнери зернових з гектара. На кінець п'ятирічки передбачено одержувати по 35 центнерів. Але ця цифра для нас цілком реальна і на наступний рік. А при такій врожайності ми вже в 1978 році матимемо валовий збір зерна, перед-

На рубіж кінця десятої п'ятирічки

Позивні КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ІНІЦІАТИВИ

Хлібороби Долинського району в третьому році десятої п'ятирічки вирішили виробити таку кількість зерна, яка передбачена на 1980 рік. Обком Компартії України схвалив ініціативу хліборобів цього району.

бачений на останній рік п'ятирічки.

І Петрові можна повірити. Якщо в попередні роки під озиму пшеницю вносили по 17—18 тонн органічних добрив, то під урожай 1978 року внесли по 23 тонни. І мінеральні додали.

Щоб збільшити врожай в наступному році, на відділку розробили організаційно-технологічні заходи по кожній культурі і кожному полю. Іх суть — всі, хто причетний до вирощування врожаю, повинні «дійти» власними руками, знаннями, досвідом до кожного рядка на полі, до кожної поклади в землі зернини, до вирощення кожного колоска. А якщо хтось не хоче чи не може, — то вимагати посприятелю. І допомогти. Так було з Анатолієм Макуським. Раз не викопав орну на оранці, вдруге... Тоді вирішив надолужити... за рахунок якості. А тут — комсомольський пост на полі з самим бригадиром Миколою Прокопенком. Попередили. Показали — треба ось так. Проконтролювали.

Іде до завершення ювілейного року. Комсомольсько-молодіжні живі в ці дні під девізом: «Ювілейному року — ударний фі-

ніші». А думками комсомольці і молодь — вже в році наступному. Там їм вершити долю майбутнього врожаю. Хоч і в цьому році для нього багато робиться. Створено дві комсомольсько-молодіжні ланки по ремонту техніки. По-ударному трудяться в них Віктор Корущак, Володимир Цапик, Георгій Кац та їх товариші. Всі сівалки, більшість культиваторів, борін, зчепок вже стоять на лійній готовності. Ну, а важка техніка лагодиться згідно графіка. Доводиться до першого класу посівних кондицій насіння ярих. До річч, районівані сорти озимих пшениць «Дніпропетровська-775» та «Одеська-51» посіяні теж тільки насінням першого класу.

«Врожай-78 — буде!» — закликають комсомольці і молодь відділка. Це буде врожай-80! І їх підтримують всі 190 комсомольців і 300 молодих виробничників колгоспу «Родина».

Л. МИКОЛАЄНКО.

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

Є НА ЦІМ білім світі така професія, яку, не створи її люди раніше, треба було б придумати спеціально для нього. Інакше хіба хоч трохи цікавою була б для Сашко Фоменка якась інша?..

1.

Кожну складну деталь, яку колись виточував, Сашко знає напам'ять. Може намалювати вам у блокноті і розповісти про них прецікаві історії. Він пам'ятає і деревообробний верстат у шкільній майстерні, до якого тягнуло його безперервно і невідпороно. Зрадів би він зараз як старому знайомому і зустрічі зі своїм розхитаним до неможливості ДІПом-300, який вимотував у нього нерви своєю неслухняністю і хронічними старечими недугами. У цех ремонту гірничого обладнання Олександрійського рудоремонтного заводу, куди Фоменко подався зразу ж після школи, на цей верстат давно махнули рукою і приставляли сюди хлопців, яким десь треба було перечекаати до армійського призову. Тим було все одно, але і серед них не кожен витримав вередливого характеру ветерана: просилися на іншу роботу.

Сашко витримав і майже півтора року робив день у день одне: виточував пальці для ковшового ланцюга. І боровся зі своїм «Доженемо і переженемо» — читав технічну літературу, довідники, читав як читають захоплюючі романи і потроху втихомовлював свого розвалюху. А ще не забував дивитися, як працюють поруч досвідченіші. І дивувався з того, і сумував, і радів: яка гарна у нього професія! А робота Миколи Васильовича Кудрі викликала у нього прямо-таки філософські роздуми про життя, покликання, красу...

Досконально пам'ятає Сашко й те, як він 40 корпусів для підшипників пустив прямісінько у брак. Бр-р-р, аж зараз серце обривається і долоні вкриваються холодним потом. А тоді стояв він перед людьми спорожнілий від несподіванки і відчаю, тихо страждав і акорбозував для себе ще один закон професії: перед початком роботи обов'язково перевір вимірнівальні прилади. Бо саме вони підвели тоді молодого токаря. Якимсь чином шкала на індикаторі зсунулася і він (нічого не підозрюючи!) вивірив ним зроблені деталі. Працював з піднесенням і ось на тобі... Підійшов контролер (зрозуміло ж, зі справним індикатором) почав заміри... Ось так Олександр Фоменко набував досвіду.

У 1973 році він поступив на вечірнє відділення індустріального технікуму. Не залишалося вже непрочитаних довідників та книг зі спеціальності. Треба було докопуватися до всього глибше і ґрунтовно... Чився він не задля того, щоб здобути диплом, а тому, що не вистачало знань. Якось після однієї з останніх лекцій, майже напередодні випускних екзаменів, прогулювалися вони з викладачем вечірніми вулицями Олександрії. «Значить, працюєш токарем?» — запитав викладач. «Токарем», — підтвердив Сашко. «А чому не переходиш у відділ?» — здивувався викладач, маючи на увазі, що Олександр Фоменко один з кращих учнів, і кому-кому, а йому скрізь зелена вулиця. «Знаєте, подобається токарем бути...» «Але ж конструктор — це ж творець!» — чогось не зрозумів викладач. Сашко на те трохи помовчав, усміхнувся чомусь радісному й приємному і відказав: «А я так думаю, що токарь теж творець...»

2.

На Олександрійській електромеханічній заводі Фоменко влаштувався у 1975 році, маючи вищий розряд зі спеціальності. І пройшовши перші випробування на професійну майстерність у конкурсах молодих токарів. І він зрадів можливості знову пізнати і побачити в своїй професії нове. У 1973-му на конкурс, який відбувався на заводі радіовиробів у Кіровограді, Сашко був новачком, до всього придивлявся. Зразу ж запримітив хлопців, у яких є чому почититися. Але не міг не побачити й таких, які й у дві конкурсних норми не вклалися. Вони викликали у нього співчуття і жаль. Жаль від того, що не доведеться їм відчувати насолоди справжньої токарної роботи. А були серед них старанні. Один не згоджувався вимикати верстат навіть тоді, коли й журі розійшлося. Він вперто мудрував над конкурсною деталлю, з головою перекривши усі можливі і допустимі норми часу. Журі все ж змилювалося і відзначило хлопця призом... «За волю до перемоги». А в Олександра Фоменка було тоді шосте місце...

Вдома робота скоювала його по руках і ногах. І він не перенів: чим складніше і важче — тим краще. А на чергових конкурсах Сашко знову доказував собі, що багато чого ще не знає, і знову засідав за книжки,

йдучи на роботу, повертаючись додому, думав все про неї ж.

Найгірший присмак залишив у нього міський конкурс, який проходив поблизу — на заводі ПТО, в Олександрії. Хтось пам'ятається, після цього сказав, що тоді було показано, як не треба проводити конкурси. Прикро, коли сходяться люди як на свято, а виявляється, що комусь це свято — зайва морока. Тоді, в 1976-му, так і сталося. Почалося з того, що запізнився секретар комсомольської організації заводу. Відвели для змагань цех, в якому і в будень сумно бу-

Токарь

ло працювати: такий він був закіптужений та нечепурний. З теорії, щоб швидше було, відповідали по черзі і на одне і те ж запитання. А коли стали до верстатів, виявилось, що господарі приховали весь свій репертуар у тумбочки... Негостинними виявилися господарі...

У гостях теж траплялося всякого. Того ж року на обласному конкурсі, що проходив на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів, він знову не піднявся вище шостого місця. Підвело не так виконання, як обставини. Як правило, конкурси відбуваються у два потоки. Краще виступати у другому — знаєш час переможця. Раніше вирішувало журі, кому коли починати. На цей раз голова конкурсної комісії відрізає рукою: всі хто зліва — перший потік, всі, хто справа — другий. Чомусь вийшло так, що у другому опинилися усі кіровоградці. Але то нічого. Сашко першим здав деталь, запізнившись лише на дві хвилини. Якість — нормальна. А почали працювати хлопці з

другого потоку, Фоменко лише здагнув плечима, все стало ясно: інструмент будь-який у хлопців поруч, фігурні різці, свердла — усе під рукою. Швидкість забезпечена. Він не розстроївся, лише спересердя пообіцяв прихопити з собою весь свій сте-лаж...

Нарешті, прийшов час (літо 1977-го), коли їм, усім електромеханічному, треба було приймати обласний конкурс у себе. Тут уже Сашкові подивитися було нікуди. Якщо на цей раз він не виборє першості, то... Поки Фоменко зосереджено готувався до змагання, секретар комітету комсомолу Віктор Власенко і комсомольці заводу добряче попрацювали над тим, щоб кожен гість залишився задоволеним.

Дещо упорядкували саму організацію конкурсу. Наприклад, заздалегідь розіслали учасникам креслення пропонованої деталі. Тепер вони зможуть взяти з собою саме ті інструменти, які необхідні, а не везти купу металу, яка потім може виявитися зайвим вантажем. Для проведення конкурсу вибрали найсвітліший і найпросторіший цех, забезпечили кожне робоче місце всім необхідним. Поруч була й бригада слюсарів-ремонтників.

Тоді ходив у чемпіонах токарь із заводу тракторних гідроагрегатів Володимир Швидкий. Це був токарь-ас. Авторитет його був високий і заслужений. Тож Фоменко чітко стежив за всіма діями чемпіона і готувався до рішучої битви...

Що визначали конкурси професійної майстерності для їх учасників? Що вибирали вони для себе: приємну вітху бути на вищій сходинці, пристрасі спортивної боротьби, турнірний поєдинок знань і умінь?.. мабуть, кожен — своє. А Фоменко знав, що вийшов на дуель, на якій захищає свою любов до професії. І всіх суперників він сміливо кликав до бар'єру...

На цей раз Швидкий здався. Працював він так же вправно і віртуозно і закінчив деталь найраніше. Але Сашко помітив, як він знову повертається до верстата. Значить, брак, перероблятиме... в конкурсі на ЕМЗ вони ввели ще одну новацію. Журі приймає пономеровані деталі (кожен номер — кодоване прізвище учасника). Все стало відомо аж при підбитті остаточних підсумків. Це допомагало уникнути суб'єктивності в оцінці журі.

У своїй рідній Олександрії Фоменко переміг, набравши максимум очок і доставши 80 додаткових. Всього, отже, 180. У Швидкого — трохи більше 100.

Поєдинок був виграний. Але тільки наполовину...

Він, Сашко Фоменко, 28-річний токарь з міста гірників, — учасник III фестивалю молоді України.

В Києві він слухав розмови професіоналів: хлопці були поважні і скупі на слова, техніка, яку вони обслуговували, вимагала солідності. Але Сашко не втрачав надії і був оптимістом. Не знітив його і вигляд супер-валізок, з якими потроху приходили деякі претенденти на перемогу. Вони розкривали їх з упевненим виглядом бувалих суперників, елегантно відкидаючи замки. Сашко заглянув в одну із таких валіз і ахнув: чого там тільки не було! Не інструменти — мрія. «Да-а, — філософськи протягнув тоді хтось за його спиною. — Бувало, і не з такими чемоданами приїжджали, а от з чим поїдуть!..»

Коли в автобусі, де їхали кращі токарі з усієї України, його запитали про Швидкого, Фоменко зрозумів, що авторитет Володимира в республіці такий же високий, і він не мав права применшити його. Адже — земляки.

У Києві було значно важче. І десять питань з теорії, і деталі, яку просто так не зробиш, і поруч — токарі високої кваліфікації, які так, як і він, прагнули довести своє право на любов до єдиної обраної справи життя.

Коли кіровоградська делегація проходила у святковій демонстрації по Хрещатику, Сашка Фоменка вітав величезний портрет Фоменка — переможця республіканського конкурсу молодих токарів. «Сашко, дивись і радій», — гукали його земляки, і він дивився на свій портрет, певно ж, радів, і запитував себе: скільки ж йому ще рости до Професії?..

А поперед усього Сашка знову поєдинок. Все-союзний. До бар'єру, Олександр Фоменко!

Є на цій білій світі професія, яку, не створи її люди раніше, треба було б придумати спеціально для нього. Інакше хіба хоч трохи цікавою була б для нього якась інша?..

М. СЕМЕНЮК.

НА ФОТО В. КОВПАКА: ТОКАР О. ФОМЕНКО; САШКА ФОМЕНКА ВІТАЮТЬ З ПЕРМОГОЮ НА РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ КОНКУРСІ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ.

ВПЕВНЕНОЮ ХОДОЮ — ДО НОВИХ РУБЕЖІВ

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.)

Ради Союзу РСР. Він підкреслює, що велику роботу потрібно провести і по створенню нової Конституції нашої республіки. На попередній сесії для цього було утворено комісію на чолі з товаришем В. В. Щербинським. До участі в роботі над проектом, яка активно проводиться, залучено науковців, досвідчених працівників партійних і державних органів.

В ці дні трудящі нашої республіки, сказав на закінчення О. Ф. Ватченко, широко відзначають 60-річчя Радянської влади на Україні. Могутній розвиток промисловості і сільськогосподарства республіки, розквіт її науки і культури, неухильне піднесення життєвого рівня населення — всі ці історичні завоювання є результатом перемоги Великого Жовтня.

З доповіддю в другому питанні порядку денного виступив заступник Голови Ради Міністрів Української РСР, Голова Держплану УРСР депутат П. Я. Розенко.

Він повідомив, що Рада Міністрів УРСР подає на розгляд і затвердження Верховній Раді схвалений в основному Пленумом ЦК Компартії України проект Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР на 1978 рік — третій рік десятиї п'ятиріччя.

Доповідь у третьому питанні зробив міністр фінансів УРСР депутат А. М. Барановський.

Депутати заслухали співдоповідь постійних комісій Верховної Ради УРСР у другому і третьому питаннях порядку денного, з якою виступив голова планово-бюджетної комісії депутат В. О. Кременицький.

З заключним словом виступили заступник Голови Ради Міністрів Української РСР, Голова Держплану УРСР депутат П. Я. Розенко і міністр фінансів УРСР депутат А. М. Барановський.

Односторонньо приймається Закон про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1978 рік, Закон про Державний бюджет Української РСР на 1978 рік і Постанова про затвердження звіту про виконання Державного бюджету УРСР за 1976 рік.

З пропозицією про обрання Верховного Суду Української РСР виступила Голова Президії Верховної Ради УРСР О. Ф. Ватченко.

Односторонньо обирається Верховний Суд УРСР.

Потім з доповіддю про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР виступив секретар Президії Верховної Ради УРСР Я. Я. Колотуха.

Депутати односторонньо приймають Закони і Постанови про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР, прийнятих у період між сесіями.

В роботі сесії взяв участь член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський.

(РАТАУ).

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

ТАК
МИ
РОСТЕМО

«Забезпечити тісну єдність ідейно-політичного, трудового і морального виховання з прахуванням особливостей усіх груп молоді.

Весь період — первинні комсомольські організації, відділи РК ЛКСМУ».

(З організаційно-політичних заходів Новомиргородського райкому ЛКСМ України).

НА ЗАПИТАННЯ: чим визначаються вчинки твоїх ровесників? — більшість з комсомольців спецгоспу «Жовтень», впевнений, відповість: «бажанням бути корисним людям, суспільству», «Прагненням завоювати повагу товаришів», «Творчим ставленням до праці». На чому тримається ця впевненість, стане зрозумілим з цієї розповіді.

Бо ж як пояснити, скажімо, такий випадок.

Хороший механізатор Борис Письмак. Відслужив армію, повернувся у рідне село. Працює гарно, по-комсомольськи. Це вам кожен у колгоспі скаже. А найкраще — секретар комсомольської організації Юрій Джевага. Він взагалі гордиться кожним зі ста своїх комсомольців. Бо є за що шанувати молоді «Жовтня». Вона завжди перша. Найкращий молодий жнивир колгоспу ювілейного року Микола Галета — комсомолець. Першість у змаганні на бурякових жнивях ви-

боров Володимир Кизіль, котрого спілчани нещодавно рекомендували кандидатом в члени КПРС, а серед шоферів колгоспу першість виборов Олексій Царенко. Факти говорять самі за себе.

Та повернемося до Бориса Письмака. Було це на бурякових жнивях. Але ще й тепер, згадуючи, Борис ніяковіє. Про себе ж давно вирішив — ніколи такого не повториться. А трапилось ось що. Не зміг хлопець як слід підготувати комбайна до роботи. А сам собі в цьому не захотів зізнатися. От і не пішла робота. З серцем кинув групкомсорові бригади Володимира Кизіля:

— Не можна на ньому працювати!

Це про комбайн КСТ-3.

Наступної миті юнак вже й пожалкував, що зірвалася у нього ця фраза. Адже розумів — той гнів — на самого себе. Та слово не горобець. Картай себе, чи ні, а залишилось одне — спостерігати, як Воло-

димир Кизіль взявся сам за регулювання комбайна.

Переживання Бориса на тому не закінчилися, бо цілий день групкомсорг працював на його комбайнові. Передаючи механізаторові кермо, посміхнувся:

— Ну, то що, можна, виходить, і на цьому комбайнові працювати?

Про цей випадок у колгоспі знають усі, але згадувати його не люблять. Борис давно вже реабілітував себе відмінною працею. Принагідно згадав його Юрій Джевага, коли зайшла мова про поєднання морального і трудового факторів виховання в роботі комсомольського активу.

— Випадок сам по собі для

нашого колективу не типовий. Чому? Судить самі, як працюють нші дві комсомольсько-молодіжні. Візьмемо групкомсорга Володю Кизіля. 15 вересня він астановив своєрідний рекорд, виконав дві з половиною денні норми, зібравши цукрові корені на площі 7,2 гектара. Своє особисте соціалістичне зобов'язання виконав на 143 проценти... Його ланка зобов'язувалась зібрати по 310 центнерів з гектара, а зібрала по 356. Комітет комсомолу пропагував досвід кизільців у «блискавках», спеціальних випусках стіннівок, бесідах агітаторів.

Виховувати на прикладі кращого, передового... Істина, яку добре розуміють в комітеті комсомолу колгоспу. А тому надходять вітальні телеграми на адреси передових механізаторів колгоспу, з приводу чергової трудової перемоги молодого грудівника. Вміють тут і стимулювати роботу молоді. І зовсім не довгим карбованцем. Прикрашає груди Миколи Галети орден Трудового Червоного Прапора, знак «Молодий гвардієць п'ятиріччя».

Має нагороди і Володимир Кизіль. А Олексій Царенко — передовий водій колгоспу — здійснив нещодавно подорож до Польської Народної Республіки.

Чи не тому легко працювати

з молоддю пропагандистів К. В. Єсик, що місцевого матеріалу для ілюстрації тієї чи іншої теми в житті колгоспної молоді більше, ніж досить? Йшла мова про статті Конституції СРСР: право на працю — самі слухачі навели десятки прикладів, зайшла мова про духовний, культурний світ, відгочинки радянської людини — і тут є про що сказати. Будинки культури у Йосипівці чудовий. І самодіяльність є, і естрадний оркестр, і драматичний гурток.

Приходять після роботи шофер Микола Ворона, економіст Петро Новохатько, механізатор Валерій Пушенко, беруть до рук музичні інструменти і лине над селом пісня...

Добре поставлена виховна робота в колгоспі «Жовтень». Заслуга в цьому насамперед комітету комсомолу, який раніше очолювала Галина Коробка (тепер їй довірили профспілкову організацію господарства, і за язи з комсомолом у профспілок ще зміцніли), а тепер — Юрій Джевага. І добре робить Новомиргородський райком комсомолу, коли взявся узагальнити досвід роботи комітету комсомолу, впровадити його в усіх організаціях району.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Перед початком сезону

Грати
з ляльками
не просто

25 грудня обласний театр ляльок відкриває свій осмий театральний сезон. Отже, наш театр розвеселив наймолодших (і найвигадливіших!) глядачів. Адже дитяче сприйняття дуже безпосереднє і природне. Воно не терпить ні найменшої фальші. А тому ляльки-актори повинні «по-справжньому» сміятися і плакати, гніватися і радіти. Все це накладає на колектив високу відповідальність перед нашими маленькими глядачами.

Перед підняттям завіси нового театального сезону я мимоволі озирнувся назад, на творчий шлях театру в ювілейному році. 60-річчю Великого Жовтня ми присвятили виставу «Скажи своє ім'я, солдате» за п'єсою білоруського поета Анатолія Вертинського. Наша робота увінчалась справжнім успіхом — вистава була відзначена премією Міністерства культури СРСР.

Сподібалась юним театрам і перша наша робота над українською народною казкою «Івасик-Телесик» (інсценізація М. Йоффе та К. Губенка).

Широка мережа доріг цьогорічних гастролей пролягла на тисячі кілометрів. Наші вистави дивились діти Ровенської, Тернопільської, Херсонської і Миколаївської областей. З героями п'єси «Ще раз про Червону Шелочку» та «Чебурашка і його друзі» по-знайомились глядачі Удмуртської і Дагестанської автономних республік.

І ось незабаром знову підніметься завіса нового театального сезону. До цієї події ми підготували дві п'єси, вистави за п'єсами болгарського драматурга І. Острикова «Твоя зірочка» і В. Орлова «Веселий маскаррад».

У новому сезоні юних кіровоградців чекає зустріч із добре знайомим і любимим чарівником Гудвіном, дівчинкою Еллі та її вірним другом, собакою Тотошкою. З гордим опудалом Страшиною і Залізним дроворубом — героями казки О. Волкова «Чарівник смагдового міста», із хоробрим солдатом і триголовином змієм із казки В. Ліфшиця та І. Кичанової «Альонушка і солдат», а також з веселим Омелком з відомої російської казки «По щучому велінню» та іншими героями.

Тож, ласкаво просимо до нашого театру!

О. ІНЮТОЧКІН,

головний режисер Кіровоградського обласного театру ляльок.

ЖИТТЯ МОЛОДІ

ЗА РУБЕЖЕМ

БУДАПЕШТ. Дедалі популярнішим в Угорщині й за її межами стає угорське бюро молоді і студентів — «Експрес». Цього року за півріччя «Експрес» в зарубіжні країни відіслав 70 тис. угорських юнаків і дівчат. У свою чергу бюро молодіжних туризмів за цей час організувало поїздки по Угорщині для 63 тис. іноземних туристів, які побували в найрізноманітніших мальовничих місцях республіки, знайомилися

з життям угорської молоді, з досягненнями УНР у будівництві розвинутого соціалістичного суспільства. Найбільше іноземних гостей приїздило з братніх соціалістичних країн.

ГАВАНА. Добре вчиться, підвищувати культурний рівень, брати активну участь у громадському житті — такі завдання поставив перед кубинськими старшокласниками черговий з'їзд федерації учнів середніх навчальних закладів, що тут закінчилися. Наймолодша масова організація країни, заснована в 1970 році, об'єднує в своїх рядах більш як півмільйона чоловік.

Радянська Україна. 60-й Жовтень

Думки, відгуки, рецензії

ЛЕНІН, ЖОВТЕНЬ, УКРАЇНА

Політвидав УРСР випустив у світ комплект плакатів «В. І. Ленін і перемога Великого Жовтня на Україні» (Київ, 1977 рік). Тут (чи не вперше так повно, на двадцять восьми аркушах) розповідь про славетний революційний шлях комуністів України — бойового загону Комуністичної партії Радянського Союзу.

Автори вибрали один з ефективних методів політичної пропаганди: розкриття теми через архівні історико-революційні документи. Тому широко представлені фотографії перших видань робіт Володимира Ілліча Леніна, більшовицьких листівок, партійних газет і журналів, пам'ятних подій.

Репродукції фотодокументів дореволюційного часу відображають окремі картини з життя робітничого класу на шахтах Донбасу, металургійних заводах Юзівки, Катеринослава, машинобудівних заводах Харкова, Києва, де панували важкі умови

праці, жорстока експлуатація, повне політичне безправ'я робітників та селян.

Подано портрети активних діячів більшовицьких організацій України періоду першої російської революції, серед яких Ф. А. Сергєєв (Артем) і Р. С. Землячка, що проводили революційну роботу в нашому краї.

Кінофотодокументи радянського часу ведуть розповідь про події Великої Жовтневої соціалістичної революції, громадянської війни, часів мирного соціалістичного будівництва.

Зокрема, читач довідається про боротьбу більшовиків - лєнінців Є. Б. Бош і В. П. Затонського за встановлення Радянської влади на Україні. Серед героїв громадянської війни — наш земляк В. Н. Боженко.

Зацікавленість різни-

ми документальними пам'ятками, як відомо, становить характерну рису нашої епохи і, на твердження вчених, є наслідком виховання історизму мислення. Тим більший інтерес викликає все те, що пов'язане з ім'ям В. І. Леніна. Тому заслуговує уваги книга І. О. Єрофєєва «Ім'я Леніна на карті Батьківщини» (видавництво «Просвещение», 1977 рік), що вийшла в серії «Моя Радянська Батьківщина». В ній автор веде розповідь про географічні об'єкти, промислові підприємства, кращі колгоспи і радгоспи, що носять ім'я Ілліча. Тут Ленінград в Ульяновськ, Ленінград в Вірменії та Ленінград у Таджикистані, Іллічівськ в Одеській області, Волховська ГЕС, завод «Ленінська кузня» в Києві, Дніпрогес, атомний криголам, Казанський державний університет, Всесоюзна академія сільськогосподарських наук, школа в Горках Ленінських, пік на Памірі...

С. БОНФЕЛЬД, учитель вечірньої середньої школи № 14 м. Кіровограда.

ПРО ТИХ,
ХТО ХЛІБ
ПЛЕКАЄ

Вдома їх проводжали. І ще й ще раз нагадували: «Ви ж не забудьте розказати як ми пшеницю таку виростили». І просили: «Добре розпитайте про досвід комшуватців. Бо нам треба буде в них повчитися...» Члени учнівських виробничих бригад та шкільних лісництв проводжали своїх друзів на обласний зліт трудових об'єднань старшокласників, який сьогодні розпочинає свою роботу в Кіровограді. 296 хлопців і дівчат, що працювали влітку на полях, допомагали колгоспам і радгоспам вирощувати сільськогосподарські культури, працювали на тваринницьких фермах, доглядали лісові посадки, приїхали на зліт з усіх районів області. Вони розповідатимуть про свою п'яту трудову чверть, про хліборобські професії, які опановують в учнівських виробничих бригадах. І звичайно ж, слухатимуть. Слухатимуть розповіді почесних гостей — на зліт до майбутніх господарів землі прибудуть ті, на кого рівняються нині юні — Герой Соціалістичної Праці, бригадир тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району Віктор Степанович Андріяш, доярка колгоспу «1 Травня» Маловисківського району Валентина Махно, комбайнер колгоспу «1 Травня» Петрівського району Віктор Миколенко та багато інших. Будуть серед них і майже ровесники учасників зльоту — молоді хлібороби, цюгарічні випускники шкіл, які залишилися працювати в сільському господарстві. Всі вони — ачорашні члени учнівських виробничих бригад. Отож розмова, що відбудеться сьогодні в приміщенні клубу імені Компанійця, буде цікавою для всіх старшокласників.

Н. ВІКТОРОВА.

КАК В ПОСЛЕДНИЙ РАЗ

Музыка Г. Гладкова

Слова В. Лугового

Эта осень
К нам с тобой сошла
с картины,
Легкой нитью паутины
Вновь связала нас.
День прозрачный
Полон света золотого,
На меня ты смотришь
снова,
Как в последний раз...
Припев:
Мы друг друга
Ни о чем с тобой не
спросим,
Догорая в листьях, осень
Нам дает наказ:
Грусть напрасна,
Потому что жизнь
прекрасна,

Если ты живешь
и любишь,
Как в последний раз.
Если любишь, как в
последний раз!
Может, завтра
Суждено нам вновь
расстаться,
Может, будет
продолжаться
Сказка не для нас?
Тает в небе
Треугольник
журавлиный.
На ветру горят рябины,
Как в последний раз...
Припев.

ПРЕМ'ЄРА «РИМСЬКОЇ БАНИ»

У нашій країні йде Все-союзний фестиваль болгарської драматургії. Не залишився осторонь цієї події і колектив Кіровоградського обласного українського музично-дра-

матичного театру ім. М. Л. Кропивницького. Він підготував виставу за п'єсою болгарського драматурга С. Стратієва «Римська баня».

Цими днями в театрі відбулась прем'єра ви-

стави. Постановку здійснив режисер, заслужений артист УРСР О. Бондар. Добре оформив виставу художник В. Іванов. С. Бровченко вдало використав болгарські пісні для музичного оформлення.

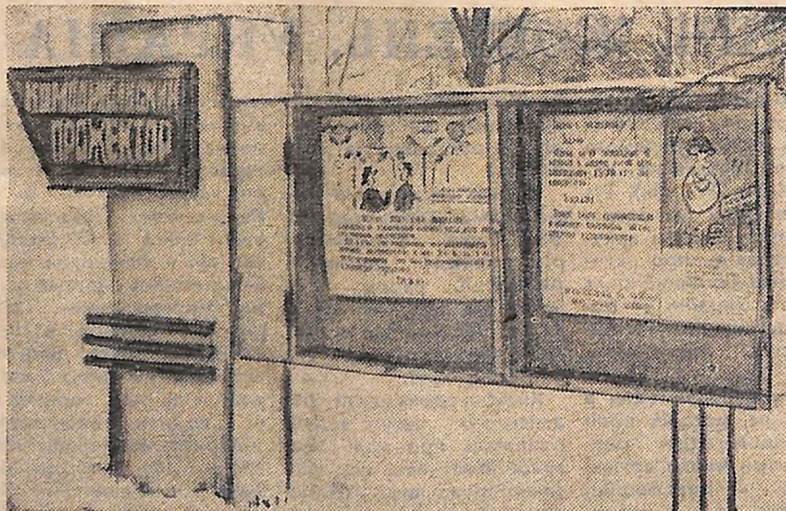
Глядачі тепло сприйняли відмінну гру акторів А. Косяченка, М. Яриш, народного артиста УРСР Г. Семенова та інших. Вистава засвідчила, що театрові під силу постановка складних п'єс і, зокрема, комедій.

Л. ДОЛИНЬКО.

● ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

У «Молодому комунарі» за 3 грудня піддавався критиці штаб «Комсомольського прожектора» Ленінського райкому комсомолу м. Кіровограда. Було вміщено фотозвинувачення, яке свідчило про те, що стенд «КП» пустує.

Сьогодні ми з приємністю друкуємо фотовідповідь, яка повідомляє про те, що «прожектористи» Ленінського району оперативно зреагували на критику.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50. вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту—2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки. 2.

ПЕРШИЙ НОМЕР ЖУРНАЛУ «ДРУЖБА»

У Москві і Софії вийшов у світ перший номер молодіжного літературно-художнього і громадсько-політичного ілюстрованого журналу «Дружба». Його видають центральні комітети Ленінської і Дмитрівської спілок молоді російською та болгарською мовами.

Журнал відкривається серйозними привітаннями, з якими у зв'язку з виходом першого номера «Дружби» звернулись до всіх його читачів Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії

Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв і Перший секретар ЦК БКП, Голова Державної Ради НРБ Т. Живков.

У першому номері читачі познайомляться з творчістю прозаїків і поетів, публіцистів і майстрів мистецтва братніх країн. «Дружба» розповідатиме про життя молоді, пропагуватиме досягнення майстрів культури Радянського Союзу і Болгарії.

Журнал виходитиме шість разів на рік.

(ТАРС).

УЖИНОК „СІВАЧА“

Відбулося останнє в цьому році заняття міської молодіжної літературної студії «Сіваць», що діє при редакції «Молодого комунара». Цього разу обговорювався поетичний доробок молодого вчителя Кіровоградської середньої школи № 16 Світлани Яршевської. Справжнім успіхом позначені її вірші, присвячені нашому сьогоденню, без-

смертному образу Леніна, ліричні етюди.

Найбільш сподобались студійцям вірші «Екзаменатор», «На Тарасовій горі», «Сайонара», «Орган» та інші.

Активну участь в обговоренні взяли методист обласного Будинку народної творчості Л. Калюжна, фельшер швидкої допомоги С. Колесніков, вчитель В. Сиднін, студент педагогічного інституту П. Беляєв та інші.

Наступне заняття «Сіваць» відбудеться 8 січня 1978 року.

В. ВАСИЛЕНКО.

КЛАСИЧНА БОРОТЬБА

ПАМ'ЯТІ

МАКАРЕНКА

Уже стало традицією наприкінці року проводити в Кременьку республіканський турнір з класичної боротьби пам'яті видатного радянського педагога-вихователя Антона Семеновича Макаренка. Цього разу свої здібності демонстрували близько ста сорока юнаків 1961—1965 років народження. Вихованці кіровоградських тренерів майстрів спорту СРСР Миколи Сушка і Миколи Бондаря (спортивний клуб «Зірка») показали на змаганнях добрі фізичні, тактичні і технічні

навички, волю до перемоги. І це дало свої позитивні результати. Четверо стали чемпіонами в своїх вагових категоріях. Серед них — Альфред Кривошеїн, Володимир Герус, Григорій Живницький та Олександр Ковальов. Срібні медалі привезли до рідного міста Сергій Луценко, Віталій Оліфіренко, Валерій Самарін та Олександр Федоров.

У командному заліку кіровоградці після організаторів турніру посіли другу сходинку п'єдесталу пошани, а третя дісталася борцям Дніпро-Дзержинська.

В ТВЕРЛОСТУП.

ДО 60-РІЧЧЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ СРСР

● Службу несуть сини

МАЙСТЕР згодив новий дім. Після зміни він не поспішав з будови. Душе хотілось йому швидше побачити новоселів у домі, якого будував уперше в своєму житті. Другий свій дім, дитячий садок, він звести не встиг: надійшов час складати екзамен до військового училища. Ні, зовсім не випадково вчорашній технік-будівельник Сергій Ерлик зодяг курсантську форму. Він знав: від прийнятого рішення залежить майбутнє, все життя. Він думав про людей, які володіли особливим талантом будівельників — зводити людські долі, допомагати

потім підтвердилась твоя праця. Це і є здатність бачити трохи далі від інших. При цьому не можна дозволити собі принижувати товаришів («ось бачите: я ж говорив!»), і обриватися самому, якщо тебе на одразу зрозуміли.

Нещодавно третьокласники знову назвали своїм комсоргом Сергія Ерлика. Отже, розпочату справу йому ж і продовжувати. Хотілось почути про Сергія думку людей, з якими він працює, чия підтримку відчуває постійно. Я звернулася до парт-орга Вячеслава Васильовича Сергєєва і замполіта Георгія Михайловича Пастухова з одним і тим же питанням: чим заслужив комсорг повагу курсантів?

— Рішення комітету комсомолу завжди обґрунтовані, — сказав Вячеслав Васильович. — А значить, для особистих образ просто не

НАЗВАЛИ КОМСОРГОМ

людині знайти своє місце в строю. Історія називала їх по-різному: комісари, політруки, замполіти. Та характерами вони усі схожі: були там, де найважче, зохували бійців особистою мужністю і відданістю батьківщині.

Там, в рідній Олександрії, на будові під керівництвом майстра Ерлика трудилися робітники зі стажем. Вони астигли будувати не один дім, не раз бачили, як люди вселялися в нові квартири. (Як сяяли при цьому їхні обличчя). Сергій же прийшов у колектив одразу після технікуму, був наймолодшим. Та з його словом рахувалися. І допомагали, і радили, якщо було потрібно.

У військово-училищі, ставши секретарем комсомольської організації взводу, а потім комсоргом курсу, він не раз згадував напружені будні будівельного майданчика, ті прості, хороші стосунки, які склалися в колективі. Згадував, бо то вже був життєвий досвід, який так пригортав тут, в нових умовах роботи.

...Восени минулого року на одному з перших засідань комітету йшла мова про «Зірницю», про те, що сімферопольським школярем потрібна допомога курсантів. Багатьом не сподобалась адреса — школа для «важких» учнів.

Сергій вважав цю адресу найцікавішою, проте переконувати нікого не поспішав. Спершу послав туди свій взвод.

Без особливого ентузіазму вирушили курсанти до школярів. Коли ж зустріч відбулася, їм захотілось прийти до них іще. І вони приходили.

— Що б ти назвав визначальною рисою комсорга, Сергію?

— Скажімо, ти висловив свою думку. З тобою не згодились. Ти наполіг. І

має підстав, — продовжив його думку Георгій Михайлович. — Зважте, Сергій не любить багато обіцяти. Взв'язав допомогти товаришам (він відмінник, Ленінський стипендіат) — сідає з ними поруч і роздумує незрозуміле. Він не ділить своїх обов'язків на великі і маленькі, тому допомогу товаришам вважав такою важливою справою, як і будь-яку іншу. Посада у нього неспокійна. Та скидок ніяких собі не дозволяє. Що стосується випробування посадою... Вячеслав Васильович, що ви на це скажете?

Самовпевненість, зверхність з його характером не в'яжуться. До речі, можете його поздоровити: вчора йому вручили партбилет.

...Одного разу Сергій відкрив для себе Пушкіна. Напевно, це трапилось, коли він учився в технікумі. А може й раніше, коли бігав ще до школи і нікуди з рідної Олександрії надовго не виїжджав. Зарез важливо інше: те, як з кожним новим рядком поет ставив йому ближчим і по-людськи зрозумілим. А книги інших письменників! Їхні глибокі думки про життя, про людей розчинили перед юнаком вікно у величезний світ, красу і людяність якого йому захищати.

Ожили вікна першого Сергієвого будинку, зведеного у рідному місті. Буваючи у відпустці, батьків, він не обминає й давньоголосі оселі дітвора, яку закінчували вже без нього. Перші в житті будівлі, в котрі вкладена праця його молодих рук... А скільки ще роботи попереду, скільки зусиль, думок і душевного тепла доведеться вкласти в будівлю людського духу, особистості.

Т. ЛЮДНА.

ПОГОДА

Вдень 22 грудня по території області і місту Кіровограда передбачається мінлива хмарність, місцями слабкі опади, на дорогах слабка ожеледь, ранком туман. Вітер північно-західний 4—7 метрів на секунду. Температура повітря по області 2—7, по місту 3—5 градусів морозу.

За даними Українського бюро погоди 23—24 грудня — хмарна з проясненнями погода, часом слабкі опади, місцями туман, ожеледь. Вітер західний 5—10 метрів на секунду. Температура повітря вночі 0—5 градусів морозу, вдень близько нуля.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 25 грудня ц. р.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.